

V Sobota Wielkiego Postu

Tekst Ewangelii (J 11,45-56): Wielu wi?c spo?ród ?ydów przyby?ych do Marii ujrzawszy to, czego Jezus dokona?, uwierzy?o w Niego. Niektórzy z nich udali si? do faryzeuszów i donie?li im, co Jezus uczyni?. Wobec tego arcykap?ani i faryzeusze zwo?ali Wysok? Rad? i rzekli: «Có? my robimy wobec tego, ?e ten cz?owiek czyni wiele znaków? Je?eli Go tak pozostawimy, to wszyscy uwierz? w Niego, i przyjd? Rzymianie, i zniszcz? nasze miejsce ?wi?te i nasz naród». Wówczas jeden z nich, Kajfasz, który w owym roku by? najwy?szym kap?anem, rzek? do nich: «Wy nic nie rozumiecie i nie bierzecie tego pod uwag?, ?e lepiej jest dla was, gdy jeden cz?owiek umrze za lud, ni? mia?by zgin?? ca?y naród». Tego jednak nie powiedzia? sam od siebie, ale jako najwy?szy kap?an w owym roku wypowiedzia? prorocstwo, ?e Jezus mia? umrze? za naród, a nie tylko za naród, ale tak?e, by rozproszone dzieci Bo?e zgromadzi? w jedno. Tego wi?c dnia postanowili Go zabi?.

Odt?d Jezus ju? nie wyst?powa? w?ród ?ydów publicznie, tylko odszed? stamt?d do krainy w pobli?u pustyni, do miasteczka, zwanego Efraim, i tam przebywa? ze swymi uczniami. A by?a blisko Pascha ?ydowska. Wielu przed Pasch? udawa?o si? z tej okolicy do Jerozolimy, aby si? oczy?ci?. Oni wi?c szukali Jezusa i gdy stan?li w ?wi?tyni, mówili jeden do drugiego: «Có? wam si? zdaje? Czy?by nie mia? przyj?? na ?wi?to?».

«Jezus mia? umrze? za naród, a nie tylko za naród, ale tak?e, by rozproszone dzieci Bo?e zgromadzi? w jedno»

Rev. D. Xavier ROMERO i Galdeano
(Cervera, Lleida, Hiszpania)

Dzisiaj, w drodze do Jerozolimy, Pan Jezus jest prześladowany, ?ledzony i skazany. Im g?o?niejsze i bardziej nowatorskie by?o Jego przepowiadanie - g?oszenie Królestwa Bo?ego - tym bardziej powszechny i wyra?ny by? podzia? w?ród s?uchaj?cych oraz opozycja z jak? si? spotyka? (por. J 11,45-46).

Negatywne stwierdzenie Kajfasza: «lepiej jest dla was, gdy jeden cz?owiek umrze za lud, ni? mia?by zgin?? ca?y naród» (J 11,50), Jezus przyjmuje w sposób pozytywny jako dzie?o naszego zbawienia. Jezus, jednorodzony Syn Bo?y, z mi?o?ci umiera za wszystkich na krzy?u! Umiera, ?eby wype?ni? wol? Ojca tj. «by rozproszone dzieci Bo?e zgromadzi? w jedno» (J 11,52).

Taka jest w?a?nie cudowno?? i kreatywno?? naszego Boga! Kajfasz swoim wyrokiem, kierowanym nienawi?ci? («lepiej jest dla was, gdy jeden cz?owiek umrze za lud...»), jedynie pozbywa si? jakiego? idealisty. Natomiast, Bóg Ojciec, posy?aj?c Swojego Syna z mi?o?ci do nas, czyni co? wspania?ego. Przemienia ten wrogi wyrok w dzie?o zbawczej mi?o?ci, bo dla Niego ka?dy cz?owiek wart jest ca?ej krwi przelanej przez Jezusa Chrystusa!

Za tydzie?, podczas uroczystej wigilii, b?dziemy ?piewa? Or?dzie paschalne. W tej wspania?ej modlitwie Ko?ció? "wychwala" grzech pierworodny, ale nie z braku ?wiadomo?ci jego powa?nych konsekwencji. Czyni to, gdy? Bóg, w Swojej niesko?czonej dobroci, dokona? wielkich cudów w odpowiedzi na grzech ludzko?ci. Na "pierworodn? przykro??" odpowiedzia? Wcieleniem, ofiar? z Samego Siebie i ustanowieniem sakramentu Eucharystii. Dlatego w liturgii Wielkiej Soboty za?piewamy: «O, jak przedziwna ?askawo?? Twej dobroci dla nas! O, jak niepoj?ta jest Twoja mi?o?? (...) O, szcz??liwa wino, skoro j? zg?adzi? tak wielki Odkupiciel».

Oby nasze wyroki, s?owa i czyny nie by?y przeszkod? dla ewangelizacji. Poniewa? my równie? otrzymali?my od Chrystusa zadanie, aby zgromadzi? rozproszone dzieci Bo?e: «Id?cie i nauczajcie wszystkie narody» (Mt 28,19).